හොඳ සිංහල

'ඔහු' උක්තයේ දී බහු වචන වන, අනාත්තයේ දී ඒක වචන වන පදයකි. ''ඔහු මා ඉහුබඳිති. මම ඔහු ඉහුබඳිමි'' යන දෙවැකිය තේරුම් ගන්න. 'ඔව්හු යන්න බස පිරිහුනු යුගයේ ''ඔව්න්'' යන බහුවචන අනාත්ත රූපයේ ඇති 'ඔව්' කොටසට 'හු' පිරිද්දීමෙන් සදා ගත් 'විසුල' පදයකි.

පසුගය සතියේ සන්නසේ කෙනෙක් මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසීය. (අසුන). 'වියරනය පිළිබඳ මබේ ස්තාපරය ලිඛිල් වෙලා වගෙ... නේද?''

ඇත්තටම එහි ඇත්තක් සුළු පමණ් අත්තක් නැත්තේම නොවේ. එය අපි වෙන ම පාඩමකිං සහ සුද්දොං ම කතා බහට ලක් කරමු.

මගේ ස්තාපරය ගුරුතුමෙක් වියරනය පත මෙන් රකී. එතුමාගේ ඥානය අනුව වියරනය මැරීම' පාලු ගෙයේ වළං බිඳීම්කි. 'නොනොත්' 'පිංවත්තේ' පොල් කැඩීමකි. නොනොත් පිං වත්තේ න යෑමකි (මල පහක රන්නට යෑමකි.)

මගේ පියානන්ගේ මගුලක් පිටේ සිදුවිය. මල ගමට (මලකමට) ආ මහුගේ නෑයෝ අඳ ආපසු යති.

මෙහි ඇති දෙවැකියේ වැරදි දෙකක් මහු දකී. ''මලගමට ආ මහුගේ (නෑයෝ), යන්නෙහි අත්තේ මහු මලගමට පැමිනි වගේ. එය 'ඔව්න්'ගේ මලගමට ආ නෑයෝ විය යුතුය. ඒ පළමු දොසයි. පියානන් මහු වචනයකි. පිය, ආන - පියාන වේ. පියානෑ, ඕ -පියානෝ , පියානෑ අන් - පියාණන් වේ. එය බහු වචනයක් බවට වාද නැත. 'ඔහු' උක්තයේ දී බහු වචන වන, අනුත්තයේ දී ඒක වචන වන පදයකි. ''ඔහු මා ඉහුබඳිති. මම ඔහු ඉහුබඳිමි'' යන දෙවැකිය තේරුම් ගන්න. 'ඔව්හු යන්න බස පිරිහුනු යුගයේ ''ඔව්න්'' යන බහුවචන අනුත්ත රූපයේ ඇති 'ඔව්' කොටසට 'හු' පිරිද්දීමෙන් සදා ගත් 'විසුල' පදයකි.

හේ - ඒ පුරුසා ලිංග ඒක වචන ලෙසත්, හෝ - ඕ ස්ත්‍රී ලිංග ඒක වචන ලෙසත් උක්ත වේ. (ඒ, හු) ඔහු පුරුසා ලිංග ඒක වචනය ලෙසත් ඈ ස්ත්‍රී ලිංග ඒක වචනය ලෙසත් අනුත්ත වේ. 'ඔව්න්' යනු දෙඛිල සම අනුත්ත බහුවචනයයි. 'ඔව්හු' තිවැරදි නම් (හාවුන්) හාඳී හු - හාවීහු , (පාරු, හු -) පාරවී, පරා, උන් - පරවුන්, පාරවී, හු - පරවීහු වැනි වචන ගැනත් බලාපොරොත්තු තබා ගත යුතුය.

'පියානන්' බහු වචනයෙන් යොදා අනතුරුව ඔව්න හැඳින්වීමට 'ඔහු' යන අනුත්ත රූපය යෙදිය නොහැකිය. එය හරියට 'නරි' හු කියති. උගේ හඬ අමිහිරිය' කියනු වැනිය. එහෙත්න් ඒ වැකිය 'ඔව්න්ගේ මලගමට (මලකමට) ආ නෑයෝඥ ආපසු යති යනුවෙන් හිඳලාස් විය යුතුය. මලකම, මලගම වෙතත් මලකම - වළගම - වලාන වන බව මතක තබා ගන්න. බලකම (හට කර්මා) බලහම බලාම වේ. 'මෙබල බලාමි කෙරේ' යනු සිදුත් සතරාංවේ ඇති වැකියකි. මගේ ඇදහස් හැරියොට නම් ''මලගමට ආ ඔව්න් ගේ නෑයෝ' යන්නේ ඇදහස, ඔව්න්ගේ මලගමට ඇර නෑයෝ' යන්න් ඇදහසට වෙනස් ය.

ප්‍රමාදයක් නිසා හෝ නොදන්නානකම නිසා හෝ අනිපාණ්ඩිතකම නිසා හෝ යමකු අතින් සිදුවන වැරදි වහරක් කටින් කට හොස් කීපදැනෙකු අතර පැතිර ගිය හැකිය. ඒ නිවැරදි කිරීම් උනතුන්ට මාරය.

අපි දැන් පසුගිය පාඩමේ රුඩ්ඩවලට බසිමු.

*** ගඟේ කටු උළ කරන්න ඕන නෑ,**

කටු සහිත ගස් වැළේ ඔබ කොනෙකුත් දැක ඇත. ගෙදර සඳහන් වන්නේ ගස ගනය. වැරේ කටු උළ කරන්නෝන නෑ.'' යනුවෙන් කියමනක් අපේ වහරේ නැත. කර , කටුලෙව් (උගුරැස්ස) කටුකුරුඳු ආදි ගස් ගැන ගිනුම්. මට පනොක් සිහිනුනේ අයේ? පනොක් ගහත් ගහක් දැයි මට මෙන් ම ඔබටත් සිතෙන්නට බැරි නැත. එහෙත් උසින් මීටර දහයකටත් වැඩි පනොක් ගස් අතර බව නොරහසකි. තවත් පුස්තකයක් ගබඩා කරන්නට බැරි නැත. 'කටු උළ කරන්න ඕන නෑ නේ'' ඇත්ත නෙන්නං පැන්සලක් හෝ ලියක් උළ කරන්නේ එයට තුඩක් හැදීමට ය. එහෙත් තුඩු ඇති කටුවිල උළ කරන්නේ කුමක්ද?

ඔබ නිවැරදද විය හැකිය. එහෙත් අප කථිරුත් බස් වහර ගර කළ යුතුය. මා බස් වහර ගැන නොතකා ණ/ද/ඥ නොලිධාන්න් එක් අකුරකින් කළ හැකි වැඩක් අකුරු දෙකකින් කිරීම කාලෝචිත නොවන නිසාය. ඔබ තොරන් මෙන්ම කුකුළු පැටවන් දැක ඇත. එහෙත්

ව ක ධර්මබන්ධු

ඔබ

ලිඛිය යුත්තේ තොරාණ සහ කුකුළු පැටවන් ගැන ය.එබැවින් වචිල අය්යා මය්නා ගැන දොඩනු කතා කරනු ඇත. එහෙත් ඔබ ලිඛිය යුත්තේ දවුල, පවුල, අය්යෝ, මය්නා යනුවෙනි. අය්යේ, විදරන පොත්තිබන්නේ ය්/වි වෙනුවට සි/වු ලිඛිම සිය බසේ රහිය ඔවැයි. බසේ සැකසේමට හානි නොවන බසේ පැවැත්මට හේතුවන වෙනස්කම් කාලෝචිත ලෙස ඇති වීමෙන් බසේ අවිල ලිඛිල් වේ.

බත් උයනවා, කැවිං උයනවා, රෙදි වියනවා, පිටි කොටනවා වැනි තැන්වල අත්තේ ඉහත දැක්වූ ඒ රහියේ. 'ලෙට පාට / සුවඳ දන්න ඕන නෑ'' යනුවෙනු රුඩ්ඩයේ ඇතැයේ සිතමු. එය්ත් කියවෙන්නේ හොඳ ප්‍රසන්න පැත්ත ගැනයි. කටුවලින් කියවෙන්නේ නොහොඳ අප්‍රසන්න පැත්ත ගැන ය. පියා කුකුළේ කෝන්ති කාරයෙකි, නොහොත් තදයෙකි. පුතා තාත්තාට දෙවැනි නැත. නොනොත් තාත්තාට අන්තය. එවනි තැනකදී 'ගඟේ කටු උළ කරන්න ඕන නෑ'ය් කියන්නේ ඔහුගේ ගුන ගැයීමට නොවේ.

***උඹ ගඟොං දිය බීලා මුදාව ආ වඩනවා'**

ආ වඩා ආ ඉබෝ වේවා'' යන යකඳුරු කියමන ඔබ අසා ඇතැයි සිතමි. මේ දෙ පදයෙහි ම ඇති 'ආ' යන්නේ අත්තේ ආයුසා/ආවිස යන තේරුමයි. මුලේ ආ වැඩිය හැකිද? මෙහි කියන්නේ ආවිස වැඩීමක් ගැන නොවේ. මුලේ හොඳ , මුලේ ගුන කීමක්. මුල පසසීමය. ගඟට ජලය ලැබෙන්නේ මුදෙන් නිසා, දිය බී වේ ගඟගන් උවත් ආ වැඩිය යුත්තේ මුදට ය යන තේරුම මෙහි ඇති බවත් නොපෙනේ. උඳවි උපකාර කළ කෙනා අමතක කොට කිසිදු උඳවිවත් නොකළ, නොකරන කෙනකුට ලංවන විට මහුගේ ගුන - හොඳ කියන විට මේ කියමන ගැලපේ.

*** එකා දිව දෙකේ මිනිහා.**

මේ වෙනුවට ''එකා කබරයෙක්'' යනුවෙන් ද කියනු ඇසේ. එසේ කියන්නේ දෙකට බෙදුනු දිවක් කබරයාට ඇති හෙයිනි. මිනිසාට අත්තේ එක් දිවකි. කථින් පිටවන ශ්‍රාස්ස / හඬ වචන බවට හැරවන්නේ දිවෙනි. දිවි දෙකක් ඇතිවිට එකිනෙකට වෙනස් කියන්නේ දෙකක් කළ හැකිය. එක් දිවකින් කි දේ අනෙක් දිවෙන් ඩිනිය (Deny)/ ඩිනය් කළ හැකිය. බොරු කියන්නාටත් වඩා දිව දෙකේ මිනිහා අනතුර දායකය. ඔහු බඳින්නට පිළිත (ප්‍රතිදාදා) දී සිටියේ එකකට ය. ඔහු බැන්දේ අන් එකක ය. (එකකු - පුරුෂ

26 වන පිටට

උදා වූ 2007 නව වසරේ මුළුම ගී සැඳළුව වෙනුවෙන් සොයා බලා විසඳන්නේ කිමම වූ ගීයක්ද, යන්න පිළිබඳව සිතමින් සිටින සඳ..... හෙළ ගී අම්බරයේ සරා සඳක් වන් විහාරද තන්ලා මාලගීය සම්බන්ධිකරයෙන් කර ගන්නට වරම් ලැබුවේය සන්තස. අයගේ ගෙදරකම වූ කෙම්ලා හඬින් අයගේ ගැයුමේ පිළිබඳව අයගේම අදහස් විසඳන්නට වාසනාව ලද්දේය සන්තස. කාලයක පටන් පෙරමි පුරමින් අයගේ ඉසිමුවක් පතමින් සිටි සන්තසට අයගෙන් අප්‍රසාදක් ලැබුණේ 2006 වසර තිබෙන්දිනි.

''ඔබතුමිය මේ වෙලාවේ කාර්ය බහුලද මන්ද'' සන්තස දුරකථනයෙන් හඬ අවදි කළේය.

''නෑ සිසිර,මම මේ ගෙදුණ අපූරුදේදේ දිනපොත්, ලියකියවිලි පෙරළා පෙරළා ඒවා වෙනම අතුරා අතුරයි ඊරිමේ. අත්තරමම මට ඔයාළුවන් මතක් වුණා, ඔයා පුරුදු වදිධාර ම මට කතා කරන්න. අපි සුහදව මේ

මගේ සරා සඳ

වැවේ ඛෙල්ලු." දුරකථනයේ අතින් කෙලවරින් ඇසුණ අයගේ හඬින් ම මා තෙතගය කැළඳක් ඉණුවේය. කෙතරම් දයාවදා, සුහදව, නිහතමානිව පෙළගසුන වදන් පෙළක්ද ඒ. 'මම මෙන ගිය ගැනද කතා කරන්න ඕනේ?'' අයය සන්තසින් විමසුවාය.

''නන්දා අක්කා කැමති ගීයක් ගැන. මම කොහොම හරි වචන වන ගොයා ගන්නම්.

''අපි සැදෑ කණුවට'' ගැන කතා කරමු."සැදෑ" යන වදනෙහි අර්ථයන් දෙක එක ළඟ යොදමින් ඉතාමත්ම නිදු ළෙස ගැමි සුවඳ කඳුළා ඩෙවළ එස්. රත්නායක ගුරින් ගේය පද රචනාවක් පිළිබඳවය අය සිය අදහස් ක්ෂවත්තර මේ සුදානම් වන්නේ. සිය ගායනාවෙන් මඳ තොව සිසිවෙකුට නොදෙවෙනි වන සේ ගිරිමානය සඳ තනුවකින් හා ඒ වටා තවරුදෙ සංගීත රටාවන්ගෙන් අළංකාර වූ ගීයකි සැදෑ කවිවර.

''මේ ගීතය පරිසරය හා තදින් බද්ධ වූණ ගීතයක් හැරියැයි මම දකින්නේ. මීට අපුරුදු විස්සකට විතර උඩදී ගුවන්

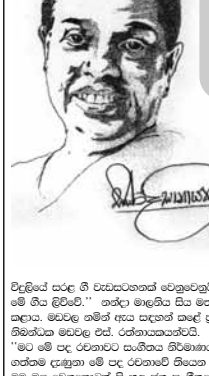

විදුලියේ සරල ගී වැසසටහනක් වෙනුවෙනුයි ඩෙවළ මේ ගීය ලිඛිවේ.'' නන්දා මාලගිය සිය මතකය අවධි කළාය. ඩෙවළ නමින් අය සඳහන් කළේ ප්‍රවීණ ගීත නිමන්ධන ඩෙවළ එස්. රත්නායකයන්වයි.

''මට මේ පද රචනාවට සංගීතය නිර්මාණය කරන්න ගත්තම දැණුනා මේ පද රචනාවේ තියෙන ගැමි සුවඳ. මම මය වෙනකොට සිංහල ජන සංගීතයේ නාද රටාවන් ගිරිමානාන්තිකෙව අපේ ගීතවලට යොදාගෙන තිබුණා. සිසිරට මතක ඇති සුනිල් ලියපු ලේල් මල් ගීතය, සාර පොඩිත්තන් , ඛුද්ධානුභාවේන, ආදරයේ කොඳුකාරයෝ, සතුරා ලේ පිරිලා, එතකොට.... මෙතැනු ලියපු රැස් අත්තන මල් මුදුන්, වන්දු ඩෙළුවටා, ප්‍රේමගීරීති ලියපු සුරංගිට දුක තිතුණා, ඩෝළුන් ලියපු රන් ගිරි ගිරි ගිගිරි වළලු, දීන කොහිය ප්‍රාචි තඹෙන් වගේ ගීත.''

අය සුනිල් නමින් හැඳින්වූයේ මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න. මෙතැනු නමින් සිහිපත් කළේ මෙතැනු අළුගම. ප්‍රේමගීරීති හා ඩෝළුන්ත අළුවිස් දෙපළ පිළිබඳව වෙනම ලිඛිය යුතු තොවේ.

''මට මේ ජන ගී නාදරටාවන්වල රසය ඇතට කාවැදෙන මම හේවුඩ් වසේ සංගීතය හදාරන කාලයේදී. එතකොට මට වයස අවුරුදු 19ක් විතර ඇති. එතකොට සංගීත ආංශයේ ප්‍රධානියා ලොව ගිරිවය ලයනල් එදිරිසිංහ මහත්තයා. නැලුම් ආංශය තිබුණේ අළුලපු වැවේ. ඒගේ ප්‍රධානියා තමයි පණිතාරත මහත්තයා. ඉතින් අපට තිතර මේ නැලුම්වලට කරන ගායනාවක් අවශ්‍යතාව. පණිතාරත මහත්තයාට හරි අදෙන්ට මේ ගායනාවන් කරනවා, ඒ

සැදෑ කණුවට කුර ගගා වීත් ඔබේ පැළපත මගේ දසුනින් අසත් වූ සැර මගා සාද තනිවෙලා මා තනිවෙලා.....

වළාකුළ කුඳු නොමැති අතහස් මලානික වූ මගේ සිකුවිළි ගල් ගැසී අදත - පාළු වී අතත අඳුර පමණක් රජ වෙලා.....

ඔබේ ලෝකය - මගේ ලෝකය අතර අත්තේ රැයක් පමණයි ගව් ගණන් දුර පිරිමේ බර මගේ හිස මත බර වෙලා....

අස්තෙ මුළ පදය ගැයුවාය. රත්නල ජන ගී කණ්ඩායමේ ප්‍රැදිව සෙනුරාගෙන් සන්තස ළබාගත් අස්තෙ පද පෙළින් දෙපදයක් ඉඩ කඩ අනුව මෙලෙස සටහන් වෙයි.

''අපගේ මුණි රාජසාගර ඒ සුසීතාරාග නුවර වැසිබ කළ ඉණ මුදා.....''

'මේ ගායනය ඉතාම ළස්සන ගායනයක්. අස්තෙ නැලුමේ තියෙන තිත් ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම මේ තනුවේ තියෙනවා.''

උන්තර භාරතීය සංගීතයේ තාළය මෙහෙය වන්නේ තබ්ලාවයි. එකී තාළ තබ්ලා පද ලෙඩිකි කියවෙන්නේත්, ඩියයවෙන්නේත්. එහෙත් සිංහල සංගීතයේ දී තාළ තැවෙන්නේ බෙර පද අනුවයි.

මෙකී බෙර පද කැංවීමේදී නැගෙන තාළ ක්‍රම තිත් ක්‍රම ලෙසින් හැඳින්වෙන්නේ.

''නැලුම් කලාව සිංහල ජන සංගීතය කියන ආංශෙල විද්‍යතුන් හැටියට අපි සඳහන සී.ද.අසේ, කුලතිලක, ලයනල් රත්නලල, රෝහණ බැද්දගේ, ටීරරත්න ගුණතිලක වාගේ අයගේ විශාල විදියට ගෞරවයට පාත්‍රවූණ ගීතයක් වූණා මේ ගීතය. ඒ අය ජන සංගීතය ගැන පර්යේෂනාත්මක වැඩ සම්භාරයක් ම කළ විද්වතුන් පිටසක්කේන්.''

''අතික වෙවලගේ හඬ ගීතයකින්ම වගේ විදිදුනේ ගැමි සුවඳ. ගැමි පරිසරේ ඉගනෙල්ලෙන. කුඹුරන සුවඳ, අවාහට ගති පවතුම්වලට වෙවල වෙමේ බැන්දා. ඒ සුවඳ, ගිසාසළ පරිසරයේ මිහිර බව මෙන්නතා මම උත්සාහ කළා. අපුරුදු 20ක් ගතවෙන්න අදටත් මේ ගීය පනලියයි. අවිවේ වැස්සේ කුඹුරේ මගෙන්දි ඉණ අයට මේ රසය දකනතෙවා වැඩි එකයි. අදටත් තරංගණ අය සහභාගී වෙන තරගවලදී සියයට හැටක් විතර ළමයි අතින් ගයනෙන ගීතයක් මේ ගීතය.''

''ඒ කාලයේ මේ හිරිමානාලලට දායකත්වය දුන්න හැමෝම වාගේ හරි උනන්දුවෙන් කපපවෙලා තමන්ගෙ කොපස කළා. අත්තිතම ගීයක සාර්ථක බවට ඒකත් හේතුවක් වෙනවා. අද අපි අතර නැති විමාරද ගුණදාස පලුගේත්, යු. ආරියවිමල් ශිල්පීයාගේ පටිගත කිරීමේ ශිල්පීත් විදියට වූණ කැපවීම මට මේ වෙලාවේ මතක් වෙනවා.'' නන්දා මාලගිය සිය අදහස් දක්වීම නිමා කළාය. අසධට සන්තසේ ඉති ?

''තාරකා අසේ'' මම වූ වගේ නන්දා මාලගියගේ ගී එකතුව තිතුත් කළ ''සිංහ ලංකා'' ආයතනයට ද මෙකිදී අප කෘතඥවීදී විය යුතු වන්නේ ඊට මේ අදසළුන් නොදන්නට පදවැල සොයා ගන්නට හා ගීය රස විඳින්නට අප හට එය රැකුණේ වූ ගීතයක්නි. එසේ නොවීනි නම් අපඅතරින් වියෝ වූ ඩෙවළ එස්. රත්නායකයන්ගේ පද මේහිය විඳගන්නේ කෙසේනේද? නද මතිම සොයන්නට ගුවන් විදුලියේ තැටි ගබඩා පෙරළන්නේ කවුරුන්ද?